

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Ek/337/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120241105
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Baboľová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120241105.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zast.: Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s. r. o., so sídlom Justičná 2711/9, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 36 789 615, proti povinnému: L. L., M.: XX.X.XXXX, A. Q. S. XXXX/X, XXX XX B.-T., o vymoženie 1.252,35 EUR s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Ing. Karolom Mihalom, so sídlom exekútorského úradu Moyzesova 34, 040 01 Košice, pod sp. zn. 114EX 240/2020, o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie v celom rozsahu **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov právneho zastúpenia voči povinnej v súvislosti s vyjadrením sa k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie vo výške 49,60 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 18.02.2020, domáhal od povinného vymoženiu 1252,35 Eur s príslušenstvom na základe exekučných titulov - rozsudok Okresného súdu Košice II č. k. 20C/37/2013-130 zo dňa 29.09.2015, vykonateľné dňa 27.01.2019 (výrok I) v spojení opravným uznesením Okresného súdu Košice II č. k. 20C/37/2013-152 zo dňa 06.04.2017 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice č. k. 3Co/29/2018-192 zo dňa 20.12.2018, vykonateľný dňa 23.01.2019 (výrok II) a uznesenie Okresného súdu Košice II č. k. 20C/37/2013-201 zo dňa 17.06.2019, vykonateľné dňa 15.08.2019.

2. Poverením zo dňa 19.05.2020 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala, so sídlom exekútorského úradu Moyzesova 34, 040 01 Košice (ďalej len „súdny exekútor“), ktorý ju vedie pod sp. zn. 114EX 240/2020.

3. Dňa 20.05.2020 súdny exekútor vydal upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo povinnej doručené do vlastných rúk dňa 28.05.2020.

4. Dňa 26.06.2020 súdny exekútor predložil súdu návrh povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 09.06.2020, ktorý bol súdnemu exekútorovi doručený dňa 10.06.2020. K návrhu na zastavenie exekúcie povinná predložila nasledovné prílohy: Fotokópia úverovej zmluvy, Vyjadrenie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a Výmer dôchodku.

5. Povinná svoj návrh na zastavenie exekúcie odôvodnila tým, že je nemajetná, invalidná dôchodkyňa. Poberá invalidný dôchodok vo výške 488,60 Eur, z toho si hradí nájomné vo výške 143,99 Eur, pomôcky a lieky vo výške 33,19 Eur a súdom stanovenú exekúciu voči PSS vo výške 100 Eur. Povinná ďalej poukazuje na úverovú zmluvu č. 5203020864 o poskytnutí revolvingového úveru zo dňa

19.03.2002 uzatvorenú s oprávneným. K tomuto bodu povinná uviedla, že tvrdenie súdu, že predmetná spotrebiteľská zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky nie je podľa jej názoru správne. Podľa názoru povinnej predmetná spotrebiteľská zmluva obsahuje niekoľko neprijateľných zmluvných podmienok obchádzajúcich zákon a prieči sa dobrým mravom, z toho dôvodu je povinná presvedčená, že je povinná uhradiť len to, čo si požičala teda bez úrokov a poplatkov. Ďalej uviedla, že predmetnú zmluvu uzavrela dňa 19.03.2002 a záväzky z nej uhradila až do 25.09.2009, preto podľa jej názoru preplatila istinu a voči oprávnenému už nemá žiadne záväzky. V ďalšom bode návrhu na zastavenie exekúcie povinná namietala premlčanie, ku ktorému uviedla, že poslednú zaplatenú splátku uhradila dňa 25.09.2009, nasledujúca splátka mala byť 25.10.2009 a teda podľa názoru povinnej od dňa 26.10.2009 začala plynúť trojročná premlčacia doba. Uviedla tiež, že oprávnený podal žalobu na súd dňa 18.12.2012 a teda márne plynul čas a právo je premlčané. Na záver povinná uviedla, že na základe vyššie uvedených dôvodov žiada o zastavenie prebiehajúcej exekúcie.

6. Oprávnený sa k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu a to tak, že povinná vo svojom podaní síce navrhuje zastavenie exekúcie, avšak neuvádza žiadny dôvod zastavenia exekúcie v zmysle príslušných platných ustanovení Exekučného poriadku, ani v zmysle iných právnych predpisov. Ďalej oprávnený poukázal na to, že z predmetného podania povinnej zároveň žiadny dôvod zastavenia exekúcie nevyplýva, pričom už tieto skutočnosti sú dôvodom, na to aby súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol. K námietke povinnej ohľadom jej nemajetnosti oprávnený uviedol, že povinná túto skutočnosť žiadnym relevantným spôsobom nepreukázala, naopak z podania povinnej jednoznačne vyplýva, že povinná je poberateľom iného príjmu t.j. invalidného dôchodku vo výške 488,60 Eur. Oprávnený vzhľadom k tomu poukázal na to, že v danom prípade tak celkom jednoznačne prichádza do úvahy vykonanie exekúcie zrážkami z iných príjmov (zrážkami z invalidného dôchodku), pričom toto nie je jediný možný spôsob vykonania exekúcie, keďže exekúciu je možné vykonať aj napr. prikázaním pohľadávky z účtu v banke, predajom hnuiteľných vecí, predajom nehnuteľností alebo iným spôsobom v súlade s Exekučným poriadkom, pričom spôsob vykonania exekúcie určuje súdny exekútor. Taktiež oprávnený poukázal na to, že nie je vylúčené že povinná v budúcnosti nebude disponovať vyšším alebo novým príjmom prípadne nadobudne majetok, ktorý bude možné exekučne postihnúť. K námietke povinnej ohľadom premlčania oprávnený poukázal na ustanovenie § 110 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj ako „OZ“) ako aj na ustanovenie § 112 OZ a zároveň uviedol, že exekučný titul, ktorým bol oprávnenému priznaný nárok uplatnený v predmetnom exekučnom konaní, nadobudol právoplatnosť dňa 27.11.2015 a vykonateľnosť dňa 23.01.2019 (výrok I); a nadobudol právoplatnosť dňa 10.08.2019 a vykonateľnosť dňa 15.08.2019 (výrok II). Návrh na vykonanie exekúcie oprávnený podal dňa 18.02.2020. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že nárok oprávneného nie je premlčaný. K ďalším námietkam povinnej (neprijateľné zmluvné podmienky, rozpor s dobrými mravmi,...), ktoré uvádzala v návrhu na zastavenie exekúcie oprávnený uviedol, že tieto mohla povinná namietat výlučne v základnom konaní a nie už v exekučnom konaní a tieto tvrdenia povinnej považuje oprávnený zo strany povinnej za nepreukázané, účelové a irelevantné pre dané konanie. K odpovedi Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „MS SR“) zo dňa 25.02.2019 oprávnený uviedol, že táto odpoveď je z hľadiska vplyvu na predmetné exekučné konanie právne bezvýznamná a nemá záväzný charakter (čo je aj uvedené v závere daného stanoviska). Z odpovede MS SR ďalej vyplýva, že povinná MS SR neuviedla, že o nárokoch z predmetnej úverovej zmluvy už bolo právoplatne rozhodnuté všeobecnými súdmi, ktoré ako jediné majú právomoc rozhodovať takýto spor. Na záver oprávnený uviedol, že vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že neexistuje akýkoľvek dôvod na zastavenie exekúcie podľa príslušných ustanovení Exekučného poriadku a navrhuje súdu, aby návrh povinnej na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol.

7. Súdny exekútor sa k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie vyjadril tak, že má za to, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie je potrebné súdom zamietnuť v celom rozsahu, nakoľko nie sú splnené predpokladané dôvody zastavenia exekúcie súdom podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a oprávnený so zastavením exekúcie nesúhlasil a taktiež nenastali ani dôvody zastavenia exekúcie súdnym exekútorom podľa § 61n ods. 1 Exekučného poriadku.

8. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví, v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,

- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť,
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

9. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodom podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

10. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

11. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod na zastavenie exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

12. Cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu a dobrovoľne sa nesplnila.

13. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadnuť len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia byť v ňom uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

14. Súd preskúmal návrh povinnej na zastavenie exekúcie spolu s jeho prílohami v zmysle Exekučného poriadku v platnom znení ako aj s vyjadrením oprávneného. Súd na základe zistených skutočností konštatuje, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie nie je dôvodný. Jedným z dôvodov podania návrhu na zastavenie exekúcie povinnou bola skutočnosť, že povinná je nemajetná, invalidná dôchodkyňa. Výška jej invalidného dôchodku je v sume 488,60 Eur a z tejto sumy si povinná uhradza náklady spojené s nájmom, liekmi a podobne. Súd v tejto súvislosti uvádza, že nemajetnosť, nepriaznivá finančná situácia ako aj nepriaznivý zdravotný stav povinného nie sú kvalifikovaným dôvodom na zastavenie exekúcie. Aby mohla byť exekúcia z dôvodu nemajetnosti zastavená musí byť preukázané, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie a to zisteniami súdneho exekútora. Ak v exekučnom konaní bude preukázané úkonmi súdneho exekútora, na základe výsledkov prešetrenia pomerov povinného súdnym exekútorom, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, bude daný dôvod na zastavenie exekúcie zo strany súdneho exekútora v zmysle § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Súdnym exekútorom je povinný postupovať pri výkone exekúcie tak, aby nedošlo k nadmerným zásahom do práv a právom chránených záujmov účastníkov konania. Ďalej povinná v návrhu na zastavenie exekúcie uvádza iba skutočnosti, ktoré nastali pred vydaním exekučného titulu. Súd v exekučnom konaní nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť exekučného titulu, t. j. správnosť skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý exekučný titul vydal. Uvedené skúmanie patrí do kompetencie všeobecných súdov, pričom povinná mala možnosť podať voči exekučnému titulu opravný prostriedok, pokiaľ mala za to, že exekučný titul bol vydaný na základe nesprávne zisteného skutkového stavu alebo nesprávnej aplikácii právnej normy prípadne z iného dôvodu. Návrh na zastavenie exekúcie nemá slúžiť ako opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktoré je v predmetnej exekúcii exekučným titulom.

15. Vzhľadom na skutkové okolnosti prípadu súd dospel k záveru, že exekúcia je vedená zákonne, nakoľko predložený exekučný titul je tak formálne ako aj materiálne vykonateľný. Povinná tunajšiemu súdu nepreukázala, že po vzniku exekučného titulu nastali skutočnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo by bránili jeho vymáhateľnosti a súd nezistil ani iné dôvody, pre ktoré by mala

byť exekúcia zastavená, preto v zmysle § 611 ods. 3 Exekučného poriadku návrh povinnej na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol.

16. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

17. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

18. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

19. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

20. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

21. Exekučný poriadok má osobitnú úpravu týkajúcu sa trov exekúcie oprávneného. Podľa ustanovenia § 199d Exekučného poriadku, má oprávnený voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo v dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Exekučný poriadok teda v zásade predpokladá, že v konaní vzniknú dôvodne vynaložené a účelné trovy exekúcie predovšetkým oprávnenému. Rozhodnutie o trovách exekúcie však nepochybne musí tiež zodpovedať všeobecnej zásade spravodlivosti súdneho konania, ako jednej z nosných zásad akéhokoľvek (teda aj exekučného) konania. Aj pri rozhodovaní o trovách exekúcie je preto nevyhnuté vychádzať z konkrétnych okolností danej veci a zohľadniť všetky osobitosti relevantné z hľadiska rozhodovania o trovách exekúcie.

22. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené považujú. Účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou ich priznania, avšak podmienkou je, že ide o výdavky potrebné na uplatňovanie či bránenie práv účastníka konania. Poukazujúc sa vyššie uvedené, účastník konania - oprávnený, ktorý mal plný úspech v súvislosti s rozhodovaním o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov, ktoré potreboval na uplatňovanie práva alebo bránenie práva proti účastníkovi - povinnému, ktorý úspech nemal.

23. Oprávnený si vo vyjadrení sa k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie uplatnil trovy právneho zastúpenia vo výške 49,60 Eur, ktoré právny zástupca oprávneného vypočítal z istiny (tarifnej hodnoty) vo výške 1252,35 Eur a to za jeden polovičný úkon právnej služby vo výške 30,71 Eur (vyjadrenie sa k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie) + režijný paušál vo výške 10,62 EUR (za rok 2020) + 20% DPH.

24. S prihliadnutím na skutočnosť, že súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol v celom rozsahu, čím oprávnený mal úplný úspech vo veci, súd na základe vyčíslenia trov právneho zastúpenia priznal oprávnenému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti s vyjadrením sa k návrhu

povinej na zastavenie exekúcie vo výške 49,60 Eur, tak ako si to správne uplatnil právny zástupca oprávneného, nakoľko dospel k záveru, že trovy právneho zastúpenia boli dôvodné.

25. Po právoplatnosti tohto uznesenia súd vydá v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie v súvislosti s priznaním trov právneho zastúpenia vo výške 49,60 Eur, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.